

Detta är en utskrift från från Göteborgs-Posten.

STÄNG

Utskriftversion av: <http://www.gp.se/kulturnoje/scenkonst/1.322899-atalante-victorias-nej>

Publicerad 1 mars 2010

Uppdaterad 1 juni 2010

DANS

Atalante | Victorias nej

DANS

Atalante | Victorias nej

Koreografi och regi: Gunilla Witt

På scen: Janni Groenwold Tschanz

Relaterat

Artikelbilder

Janni Groenwold Tschanz. Bild: Kari Jantzen

Med föreställningen *Victorias nej* kondenserar Gunilla Witt livet och skrivandet i utsökt dans.

Kvinnan i trängt läge går som en stark, röd tråd genom Gunilla Witts dansproduktioner. Vi har sett henne i akvariet, i en övergiven korridor, på vinden, i stugan vid havet, hemma i moderns skugga. Eller som Karin Boye, ensam i skogen, med tyngande tvivel om livet och kriget. Nu är det Victoria Benedictssons tur i *Victorias nej*, del två i den pågående trilogin *Döda diktare dansar*.

Det övergripande temat gestaltar koreografen Witt i starka, individuella situationer.

På hotell Leopold i Köpenhamn sitter författaren Victoria Benedictsson och skriver. Och väntar – på George Brandes, den store kritikern som hon ohjälpligt förälskat sig i, men som hon i det längsta säger nej till. Fast hela hon vill säga ja.

Witt börjar i sitt utsökta, minimalistiska rörelsespråk. Hon låter rörelserna växa ur vackra bilder. Dansaren Jannie Groenwold Tschanz sitter med den raka ryggen mot oss, länge orörlig. Så ser vi hennes tankar ta form. De tvinnar sig som korkskruvslockar ut ur hjärnan, genom armarna, händerna, fingrarna. Armarna lyfter som vingar, i långsam, stadig och fri flykt.

Skrivandet är Victorias centrum, hon lindar sig långsamt kring sitt skrivbord, som för att skydda sin position. Dan Tommi Hildén understryker med ett skarpt raspande ljud i musiken. Men där finns också en mullrande oro, stundvis högt bultande.

Victoria skuggboxas mot mannen som hotar arbetsron. Hon far ut i ångestridden dans. Men hon längtar likafullt, avklädd bjuder hon ut sig på bordet – Witt citerar en scen ur Birgit Cullbergs balett Fröken Julie. Och hon tumlar runt med schäslongen, laddad av den kropp hon vill möta där. I ett befriat ögonblick brister hon ut i Fred Astaires steppnummer Puttin' on the Ritz.

Victorias nej är en rik och distinkt föreställning, som det blir när Gunilla Witt kondenserar livsdjup i dans. Jannie Groenwold Tschanz ger Victoria berörande, tydlig kropp. Hennes bultande liv angår oss.

Lis Hellström Sveningson

Läs mer

- [Krav på Särkijärvis avgång](#)
- [Jacksons läkare överklagar domen](#)
- [Han är en digital höjdare](#)